

Adventsbrev (tredje søndag i advent 2011)

Kære medlemmer og gudstjenestedeltagere i Aalborg Valgmenighed!

På søndag er det tredje søndag i advent. Er det blevet stille i dit hjerte?

Næppe. Vores hjerter er sjældent stille. De hamrer og banker og gør krav på vores opmærksomhed. Alligevel bliver adventstiden ved med at kalde os til stilhed, til forventning, til opmærksomhed på Ham, som kommer. Vil du med?

Kirkens række af tekster (anden tekstrække) fører os tredje søndag i advent ind i historien om præsten Zakarias og hans kone Elisabeth. De er højt oppe i årene og har for længst opgivet håbet om at få et barn. Men mens Zakarias har tjeneste i templet, taler Herrens engel til ham. Englen siger, at hans kone Elisabeth skal føde et barn, og at det barn skal blive til glæde for mange. Zakarias har svært ved at tro på, at det virkelig skal ske, og han beder englen om en bekræftelse på, at det virkelig er sandt. Nu giver englen sig til kende som Gabriel – den samme engel, der et halvt år senere besøger Maria og fortæller hende, at hun skal blive gravid uden at have været sammen med en mand. Elisabeth og Maria. To kvinder, som ikke burde kunne få børn, men som alligevel får det. Den ene er for sent ude – den anden for tidligt ude.

Når Gud kommer, sprænges rammerne, for Han kan ikke være i dem. Og der er altid håb – også for dem, der tror, at det er blevet for sent, eller at det er alt for tidligt...

Zakarias bliver stum, fordi han ikke troede på Gabriel. Ni måneders stilhed ligger foran ham. Ni måneder til at grunde over det liv, som skal komme til verden. Ni måneders forventning, glæde, bekymring, uro. Ni måneders stilhed.

Da Elisabeth føder en dreng, får han navnet Johannes, for det var det navn, englen sagde, at barnet skulle have. Og Zakarias kan pludselig tale igen, og da han bryder ni måneders stilhed, er det lovsang og bøn, der er på hans læber: Lovet være Herren, Israels Gud, for han har besøgt og forløst sit folk...

Før lovsang kommer stilhed. Før fest kommer forberedelse. Før jul kommer advent.

Mange stemmer i vores liv taler tvivl, modløshed og anfægtelse til vores hjerter. Vi kan efterhånden begynde at tro på disse stemmer. Vi kan tro, at det er for sent for os. Eller at det er for tidligt. Men du kan bruge stilheden til at gøre tvivlen, modløsheden, anfægtelsen stum. Bare for en tid. Vov at tro, at det er sandt, at Herren har besøgt sit folk, og at vi kan sætte vores fødder på fredens vej.

Prøv at sætte tid af til stilhed resten af adventstiden. Gå en lille tur (uden ægtefælle, kæreste, venner, børn eller musik i ørerne) og vær stum en tid over for dig selv, Gud og andre mennesker. Eller køb et stearinlys og tænd det kun, når du er alene og ikke laver andet end at kigge ind i lyset og ud i luften – aftal med dig selv, at det lys er brændt ned, når vi når til juleaften. Det er ikke så afgørende, om lyset har en brændetid på 30 minutter eller 30 timer. Afgørende er det derimod, at Gud vil fylde vores stilhed med sit nærvær.

Med stille og forventningsfuld hilsen

Jesper Fodgaard, præst i Aalborg Valgmenighed